

prima instanță: N. Bănărescu
instanța de apel: A. Albu, A. Toderaș, S. Șleahțițchi

dosarul nr. 2ra-1436/16

ÎNCHEIERE

29 iunie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președinte, judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu
Ion Druță
Nicolae Craiu

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Natalia Bortă și Ion Bortă

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a lui Victor Șumschi împotriva Nataliei Bortă și Ion Bortă cu privire la încasarea datoriei și a penalității de întârziere și cererea reconvențională înaintată de Natalia Bortă și Ion Bortă împotriva lui Victor Șumschi cu privire la recunoașterea nulității contractului de împrumut

împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 26 ianuarie 2016 prin care a fost respins apelul declarat de Victor Șumschi și menținută hotărârea Judecătoriei Edineț din 01 iunie 2015 prin care a fost admisă parțial acțiunea înaintată de Victor Șumschi și decizia suplimentară a Curții de Apel Bălți din 09 februarie 2016 prin care a fost respins apelul declarat de Natalia Bortă și Ion Bortă și menținută hotărârea Judecătoriei Edineț din 01 iunie 2015 prin care a fost admisă parțial acțiunea înaintată de Victor Șumschi

constată:

La 01 august 2014, Victor Șumschi a depus cerere de chemare în judecată împotriva Nataliei Bortă și Ion Bortă cu privire la încasarea datoriei și a penalității de întârziere.

În motivarea acțiunii a invocat că la 21 mai 2009 a încheiat cu Natalia Bortă și Ion Bortă contract de împrumut, conform căruia a acordat împrumut ultimilor suma de 47500 euro, echivalentul a 729847 lei la acel moment, cu scadența la 31 august 2009.

Susține că la 03 martie 2010, Natalia Bortă și Ion Bortă i-au restituit suma de 10000 euro, iar suma de 37000 euro a rămas nerestituită până la momentul de față.

Mai indică că s-a adresat prealabil către Natalia Bortă și Ion Bortă cu solicitarea de a restitui datoria, însă a rămas fără de răspuns.

Își întemeiază pretențiile în baza dispozițiilor art. 14 alin. (1), 280 lit. c) Cod civil, art. 5, 6, 26, 85 alin. (1) lit. a), 166, 167 CPC.

Solicită admiterea acțiunii, încasarea de la Natalia Bortă și Ion Bortă în beneficiul său datoriei în mărime de 37500 euro, încasarea penalității de întârziere în mărime de 0, 1 % din suma de 47500 euro pe zi pentru perioada din 2009 până la 03 martie 2010, cât și suma penalității de întârziere în mărime de 0, 1 % din suma de 37500 euro începând cu 03 martie 2010 și până la data pronunțării hotărârii.

La 26 martie 2015, Natalia Bortă și Ion Bortă au înaintat acțiune reconvențională împotriva lui Victor Șumschi cu privire la recunoașterea nulității contractului de împrumut.

În motivarea cererii a indicat că contractul de împrumut nr. 2697 din 21 mai 2009 este unul fictiv, încheiat fără intenția de a produce efecte juridice.

Menționează că în perioada anilor 2007 - 2008 Victor Șumschi, profitând de situația financiară grea în care se aflau, le-a acordat un împrumut în mărime de 28750 euro, fapt pentru care la 15 august 2008 au întocmit o recipisă.

Ulterior, la 21 mai 2009, la notar a fost autentificat contractul de împrumut nr. 2697, încheiat doar cu scopul de a garanta rambursarea împrumutului anterior în sumă de 28750 euro, acordat prin recipisa din 15 august 2008.

Solicită admiterea acțiunii reconvenționale cu recunoașterea nulității contractului de împrumut nr. 2697 din 21 mai 2009.

Prin hotărârea Judecătorei Edineț din 01 iunie 2015 a fost admisă parțial cererea de chemare în judecată înaintată de Victor Șumschi, încasat în mod solidar de la Natalia Bortă și Ion Bortă în beneficiul lui Victor Șumschi datoriei în sumă de 37500 euro și penalitatea de întârziere în mărime de 6750 euro.

A fost respinsă pretenția lui Victor Șumschi cu privire la încasarea penalității de întârziere în mărime de 0, 1 % din suma de 47500 euro.

A fost încasat în mod solidar de la Natalia Bortă și Ion Bortă în beneficiul statului taxa de stat în sumă de 25000 lei.

Prin decizia Curții de Apel Bălți din 26 ianuarie 2016 a fost respins apelul declarat de Victor Șumschi și menținută hotărârea primei instanțe.

Prin decizia suplimentară a Curții de Apel Bălți din 09 februarie 2016 a fost respins apel declarat de Natalia Bortă și Ion Bortă și menținută hotărârea primei instanțe.

La 25 aprilie 2016, Natalia Bortă și Ion Bortă au declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel și a deciziei suplimentare, prin care au solicitat admiterea acestuia, casarea deciziilor recurate și a hotărârii primei instanțe, cu emiterea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii înaintate de Victor Șumschi.

În motivarea recursului a invocat că la 24 aprilie 2014 Curtea de Apel Bălți a emis o decizie prin care a fost încasată datoria de la ei în beneficiul lui Victor Șumschi, iar acțiunea lor reconvențională a fost respinsă.

Ulterior la 01 august 2014 Victor Șumschi a mai înaintat o acțiune împotriva lor cu privire la încasarea altei datoriei.

Indică că acțiunea a fost înaintată peste o perioadă de aproximativ 5 ani de la încheierea contractului de împrumut din 31 august 2009, totodată instanțele ierarhic inferioare au încasat și suma penalității, la fel peste termenul de prescripție prevăzut de art. 267 Cod civil.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Din materialele cauzei rezultă că copia deciziei recurate a fost expediată în adresa părților, inclusiv a recurenților, la 22 februarie 2016, fapt confirmat prin scrisoarea de însoțire anexată (f. d. 16, vol. II), însă careva date despre recepționarea acesteia de către recurenți, la materialele dosarului, lipsesc.

Astfel, se constată că recurenții s-au conformat prevederilor legale și a declarat recursul la 25 aprilie 2016, în termen.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Natalia Bortă și Ion Bortă, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Aici, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție relevă că conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în recursul declarat de Natalia Bortă și Ion Bortă, asemenea aspecte nu se regăsesc.

Distinct de cele relatate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Natalia Bortă și Ion Bortă ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

dispune:

Recursul declarat de Natalia Bortă și Ion Bortă se consideră inadmisibil.
Încheierea este irevocabilă.

Președinte, judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Ion Druță

Nicolae Craiu